

Tatjana Cvetko, Gimnazija Ledina

STRATEGIJE IN PROCES IZVAJANJA KURIKULARNIH POVEZAV IN TIMSKEGA POUKA NA GIMNAZIJI LEDINA

Gimnazija Ledina je šola z dolgoletno tradicijo in ena izmed večjih gimnazij v Ljubljani ter tudi na Slovenskem. Imamo skoraj 900 dijakov, kar nam pri posameznih projektih, namenjenih celotni šoli, predstavlja velik izziv. Prav tako je bilo tudi leta 2008, ko smo na šoli začeli vpeljevati nove oblike in metode poučevanja, ki so povezane s posodobitvijo gimnazij.

Zakaj izziv? Preprosto zato, ker se tega nismo lotili postopoma, z manjšim številom dijakov, ampak smo zajeli celo šolo. Začeli smo z vpeljevanjem medpredmetnega povezovanja, in sicer smo te aktivnosti poimenovali projektni teden. To je bil velik zalogaj, saj smo bili na tem področju še začetniki, (skoraj) brez izkušenj. Veliko časa smo porabili za samo organizacijo, logistiko in tudi strokovno je bilo treba veliko stvari uskladiti. Teme smo si razdelili po posameznih letnikih, predmeti so se med sabo različno povezovali. Zdaj imamo tri projektne dni, saj smo vsebino in dejavnosti skrajšali in prilagodili. Verjamemo, da smo se v treh izvedbah (letos bo četrta) znebili začetniških težav.

Z uvajanjem novih pristopov k poučevanju smo strateško načrtovanje posodobitvenih dejavnosti načrtali na dvodnevni pedagoški konferenci avgusta, ki je zdaj že tako rekoč tradicionalna in poteka zunaj šolskih prostorov. Tako že tri leta vpeljujemo v našo zbornico tudi KP in TP. Kakšna je naša izvedbena strategija? Na pobudo in v dogovoru s ŠRT-jem smo kolege iz zbornice pozvali, da mora v šolskem letu prav vsak izvesti eno medpredmetno povezavo, ki je lahko timska ali ne, in oddati pripravo, ki nam bo oz. nam je v pomoč pri spremljanju izvedb KP. Pripravili smo tabelo, v katero so se kolegi vpisali in napovedali, s kom bodo pripravili medpredmetno povezavo in kateri bodo skupni cilji. To pomeni, da so se morali kolegi v teh dveh dneh zmeniti za sodelovanje. Med letom smo jih k izvedbi spodbujali, tim je uvedel govorilne ure, a je treba povedati, da je na začetku vse potekalo zelo počasi.

Ta strategija je zdaj že utečena, po istem postopku uvajajo novosti še drugi timi, npr. za avtentično učenje, kritično mišljenje itd.

S pripravi je sploh veliko težav, saj vzamejo preveč časa, zato smo pripravili novo, skrajšano vzorčno obliko, za katero smo menili, da bo za kolege bolj priročna in morda tudi pregledna.

Za še lažje spremljanje uspešnosti izvedenih medpredmetnih povezav pa bomo v bližnji prihodnosti uvedli obrazec za refleksijo, ki ga bodo kolegi oddali po končani

KP. To bo vendarle manj obremenjujoče. Refleksija ima večplasten pomen. Bo eden od kazalnikov interesa učiteljev za tak način poučevanja. Pomenila bo tudi razmislek posameznega učitelja o kakovosti izvedenega, ne nazadnje pa bo naš tim lahko beležil tudi statistiko izvedenih KP.

Naša naslednja poteza je bila, da smo združili tima za KP in TP, saj se nam je zdelo, da je tako delovanje bolj racionalno, imamo pa tudi veliko skupnih ciljev.

Spodbujamo tudi medpredmetne ekskurzije, ki jih je na naši šoli že tradicionalno veliko. Zdaj pa je pogoj za njihovo izpeljavo tudi izvedba ene od posodobitvenih dejavnosti (medpredmetna povezava, avtentične naloge itd.).

V letošnjem šolskem letu smo si zadali cilj, da tretjina kolektiva pripravi medpredmetno povezavo, dve tretjini pa obvezno še druge posodobitvene dejavnosti.

Osrednji letošnji cilj pa je oblikovanje načrta za izdelavo seminarske naloge s povzetkom v tujem jeziku in govornim nastopom, podprtim z elektronskimi projekcijami. Zasnutek ideje smo dobili tudi na srečanjih, ki jih pripravlja Zavod RS za šolstvo. Tokrat pa bomo začeli z manjšim številom dijakov, verjetno bo to oddelek 2. letnika. Vsi se bodo naučili enotne oblike za seminarske naloge, ki jih bodo lahko uporabljali pri večini predmetov, spopasti pa se bomo morali tudi z opisniki, kriteriji in še s čim.

SKLEP

Zavedamo se, da se naš kolektiv počasi premika skozi spremembe, za katere pa smo spoznali, da zahtevajo čas.

Pomembno je, da so se stvari začele dogajati, vemo pa, da nas čaka še veliko dela in izzivov. Eden takih je gotovo preverjanje in ocenjevanje, ki je kompleksen problem, sploh za veliko šolo, kot je naša. Spoznali pa smo, da ni nujno, da se ocenjuje vse in za vsako ceno.

Zdi se nam, da smo uspeli tudi v tem, da primere dobre prakse predstavimo na pedagoških konferencah skupaj z drugimi timi. Veliko nas je takih, ki si še pred nekaj časa nismo mogli niti misliti, da bi nastopili pred svojimi kolegi v zbornici, zdaj pa je to že (skoraj) ustaljena praksa. Učimo se drug od drugega.

Pri vseh teh novih pristopih pa ne bi bili tako uspešni, če ne bi imeli absolutne podpore vodstva šole, ki nas zelo spodbuja, pomaga in sodeluje z vsemi timi, ki delujejo na šoli. Ne nazadnje tudi podpora Zavoda RS za šolstvo pri posodobitvenih dejavnostih ni zanemarljiva.